

**A NEMZETBIZTONSÁGI SZOLGÁLATOKRÓL SZÓLÓ TÖRVÉNYJAVASLAT RÉSZLETES VITÁJA –
1995. DECEMBER 6.**

DR. KÖVÉR LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Fidesz számos módosító indítványt nyújtott be a nemzetbiztonsági törvényjavaslathoz kapcsolódóan, három csomagban: Gyuricza Béla, Wachslér Tamás és Trombitás Zoltán képviselőtársam, illetve jómagam neve alatt.

A módosítócsomagom egy jelentős csoportja ehhez a kérdéshez kapcsolódik, azaz a nemzetbiztonsági szolgálatok szervezetrendszerét javasoltam átalakítani. Jeleztem az általános vitában azt, hogy megítélésünk szerint ennek a nagy jelentőségű törvényjavaslatnak az elfogadása teremtett volna kiváló alkalmat arra, hogy átgondoljuk az elmúlt öt év tapasztalatait és levonjuk ebből a megfelelő következtetéseket. Hiszen emlékezetes, hogy 1990-ben az úgynevezett Dunagate-ügy kapcsán alakult ki a titkosszolgálatoknak az a szervezeti rendszere, amely ma több szakértő, sőt a szolgálatok több munkatársa véleménye szerint is - és ezekkel a véleményekkel a mi véleményünk megegyezik - túlhaladottnak tekinthető, részben szakmai indokok alapján, de hangsúlyoznám azt a gazdasági helyzetet is, amelyben ez az ország jelen pillanatban van.

(Az elnöki széket G. Nagyné dr. Maczó Ágnes, az Országgyűlés alelnöke foglalja el, a jegyzői székekben Nahimi Pétert dr. Kiss Róbert váltja fel.)

Azt gondoljuk, hogy egy megszorító gazdaságpolitikai intézkedéssorozat kellős közepén talán nem alaptalan az a megállapítás, hogy egy ekkora országnak egy ilyen gazdasági helyzet mellett talán sok öt titkosszolgálat. Ugyanakkor azt is jeleztem az általános vitában, hogy egy, elsősorban a kormányt terhelő mulasztást egy képviselő vajmi kevés eséllyel tud pótolni, hiszen egy ilyen nagyságrendű, egy ilyen jelentőségű átalakítás bizony alapos szakértői elemzéseket, alapos megfontolást igényel, és egy, ha nem is hirtelen felindulásból, hanem előre megfontolt szándékkal beadott módosító indítvány azonban mégsem vállalhatja át ezt az előkészítő munkát.

Ugyanakkor tisztában voltam azzal is, hogy az általam benyújtott módosító indítványok, noha jeleznek egy szándékot, jeleznek egy, általunk talán járhatónak tartott irányt, nem számíthatnak a Ház többségének és az előterjesztőnek a támogatására. Nem is volt több a szándékom ezzel, mint egy szimbolikus jelzés. A miniszter úr a bizottságban, illetve már azt megelőzően az előterjesztése során az expozéjában jelezte, hogy a kormány, illetve a kormánytöbbség hajlik egy olyan megoldásra, amely alapján ennek a törvényjavaslatnak, pontosabban már elfogadott törvénynek a működését egy viszonylag rövid idő után a kormány kész áttekinteni, és úgy e tekintetben, mint más tekintetben is a felmerült tapasztalatokat egy esetleges törvényt módosítás formájában leszűrni és érvényesíteni.

Jobb híján számunkra ez a megoldás a jelen körülmények között elfogadható. Ezért tehát azt szerettem volna bejelenteni a téma jelentőségének aláhúzása mellett, hogy az erre vonatkozó módosító indítványaimat ennek az ígéretnek a fényében vissza fogom vonni a szavazás előtt. Köszönöm. (Szórványos taps a jobb oldalon.)

(...)

DR. KÖVÉR LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm a méltányosságot, ugyanakkor hadd jegyezzem meg, elnök asszony, hogy elég nehéz azonnal jelentkezni, ugyanis most ismertük meg a tagolást.

Számos módosító indítványt szétbontottak a jelentésben. Tehát nekünk is több helyen kell utánakeresgélni, hogy éppen mihez akarunk hozzászólni s ezenközben még ki kell választanunk az általunk fontosnak tartott indítványokat is. Mert egyikünk sem akar mind a 300 pontra reagálni.

A 45. pontban szereplő módosító indítványomról kívánnék néhány rövid szót szólni, tulajdonképpen abban a szellemben, amelyben az előbb szoltam egy módosítócsomagról. Ebben az esetben nem ígérem azt, hogy a módosító indítványomat vissza fogom vonni, inkább azon leszek, hogy egy csatlakozó módosító indítvánnyal, ha lehet, akkor az elfogadhatóság szintje fölé vigyem azt a javaslatot, amelyet belátom, hogy ebben a szövegszerű formában nem lehet támogatni, hiszen ez részben összefüggést mutat az előző módosító indítványokkal is, amelyeket visszavonok; tehát mindenképpen pontosításra szorul.

Azonban miről van szó? Ez a módosító javaslat azt célozza, hogy a törvényjavaslat 8. §-a (1) bekezdésének a) pontja mondja ki, hogy a nemzetbiztonsági szakszolgálat mely állami szervek számára végez titkos információgyűjtő tevékenységet. A módosító indítvány szövege szerint ez egy taxatív felsorolás lenne; ebben a titkosszolgálatokon túl a rendőrség, a határőrség, valamint a Vám- és Pénzügyőrség szerepelne. Értelemszerűen ez azt is jelentené, hogy e törvényhely módosítása nélkül további állami szerveket megjelölni - amelyek jogosultak lennének titkos információgyűjtésre vonatkozó indítvány, kérelem előterjesztésére a szakszolgálat felé - nem lenne mód. Ez egy olyan problémával van összefüggésben, amely problémát talán az általános vitában sem érintettünk kellő alaposítással. Ez pedig az, hogy megítélésem szerint az alkotmány elfogadásakor, amikor is a törvényalkotó kijelölte azokat a törvényalkotási tárgyakat, amelyekhez a megítélése szerint e tárgyak súlyosságánál fogva a törvényhozók, tehát az országgyűlési képviselők minősített többsége kell, akkor ezen tárgykörben a nemzetbiztonságról szóló törvényjavaslatot is megjelölte. Nyilvánvalóan azért, mert úgy ítélte meg a törvényalkotó - a sajnálatos történelmi tapasztalatok fényében is -, hogy ez az állampolgári, emberi jogok olyan korlátozásával, sérelmével együtt járó tevékenység, amellyel kapcsolatban mindenképpen indokolt többletgaranciák beépítése, és a törvény elfogadásához szükséges minősített többség egy ilyen garancia. Azonban azt hiszem, akkor járunk el helyesen, ha úgy értelmezzük ezt a törvényalkotói szándékot, hogy nem csupán egy konkrét címmel megjelölt törvény elfogadása az, amely ezt a garanciát magában foglalja, hanem maga a titkos információgyűjtő tevékenység mint olyan, igényel többletgaranciákat a törvényalkotóktól.

Megítélésem szerint az alkotmány pontatlan fogalmazást alkalmaz ebben a kérdésben. Ez a törvényjavaslat az alkotmány szövegének megfelel ugyan, de figyelmen kívül hagyja azt - pontosabban nem lép fel olyan igénnyel -, hogy a nemzetbiztonsági szolgálatok szervezetének, működésének szabályozásán túl magát a titkos információgyűjtést is valamilyen módon szabályozza. Lehet ezzel az igénnyel szemben felhozni formális jogalkotási érveket - és ezek szerintem nem megalapozatlanok -, mégis azt gondolom, hogy talán szükséges lett volna egy olyan kódex előterjesztése, amely az egész területet, tehát az állampolgári jogok sérelmével járó titkosszolgálati tevékenységet próbálja meg szabályozni.

A félreértések elkerülése végett az előbbi felszólalásommal ellentétben itt nem teszek szemrehányást az előterjesztőnek, tehát nem érzem úgy, hogy valamiféle mulasztást követett volna el. Megítélésem szerint - mint ezt már az előbb jeleztem - a hatályos törvények szövege

szerint járt el, és tulajdonképpen az ezt megelőző vitákat, a törvény előkészítését kísérő vitákat figyelembe véve sem voltak olyan hangok, amelyek ebbe az irányba szorították volna az előkészítő tevékenységet. Ha úgy tetszik, akkor azt is mondhatnám önkritikusan, hogy mi magunk is a törvényjavaslat vitája kapcsán szembesültünk ezzel a problémával, és próbáltuk e módosító indítványban ezt valamilyen módon megoldani.

Még egyszer mondom: tisztában vagyok azzal, hogy ez a megoldási javaslat ebben a formában nem fogadható el; ugyanakkor szeretném azt jelezni, hogy amennyiben ez a módosító indítvány javított formában sem kerülne elfogadásra, akkor mindenképpen azon problémák egyikeként fogjuk számon tartani, amelyre már az esetlegesen elfogadott törvény felülvizsgálata kapcsán a végrehajtó hatalom, illetve a törvényhozó hatalom - azaz az Országgyűlés - figyelmének ki kell terjednie.

Azaz azt kérem tisztelt képviselőtársaimtól és a tisztelt miniszter úrtól is, hogy próbáljunk meg - még akár ennek a törvénynek az elfogadása előtt, de azt követően mindenképpen - együttgondolkodni annak érdekében, hogy hogyan lehetne ezt a garanciális problémát megoldani, akár e törvény kereteiben, akár e törvény módosítása kapcsán, akár pedig egy új törvény benyújtásával. Köszönöm figyelmüket. (Taps.)

(...)

DR. KÖVÉR LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm. Tisztelt Képviselőtársaim! A vita nagyon szerteágazó, úgyhogy azt hiszem, nem fogok tudni két percben mindazokra az észrevételekre reagálni, amelyekre szeretnék. Szeretném azt rögzíteni, mindjárt, kiindulópontként, hogy talán az látszik - ha másból nem, Sebők képviselőtársunk felszólalásából -, hogy itt nem alapvetően kormánypártok és ellenzék között folyik a vita, még csak azt sem mondanám, hogy különböző képviselői felfogások között van alapvető nézetkülönbség, hanem a vita annak az eredménye, hogy e törvényjavaslatnak - pontosabban a törvényhozásnak magának - ellentétes szempontoknak kell megfelelnie. Egyfelől meg kell felelnie a lehető legteljesebb mértékben az állampolgári, emberi jogok oldaláról igényelt garanciának, másfelől pedig ezenkívül szem előtt kell tartania, hogy a szolgálatoknak működőképeseknek kell maradniuk, illetve az ország nemzetbiztonsági érdekeinek érvényesülniük kell e működés és a parlamenti bizottság működése közepette is.

Egyfelől szeretném lerögzíteni az álláspontomat az alelnök és elnök, és/vagy elnök tájékoztatása ügyében. Én azt gondolom, ha - Tóth képviselőtársammal összhangban - ez a bizottság egy erős szűrőn megy keresztül, amelyben például én, szemben Sebők képviselőtársammal, a törvényjavaslat szövegét jobbnak tartom, mint az ő módosító indítványát, akkor elvárható - és ez egy szűk bizottság, akkor elvárható -, hogy minden bizottsági tag értesülhessen arról, hogy valamely képviselővel szemben vizsgálat folyik. Ugyanis a miniszter úr által támogatott módosító indítvány sem oldja fel azt az alapvető dilemmát, hogy mi van akkor, ha ad absurdum, magával a bizottsági elnökkel szemben folyik ilyen típusú vizsgálat; akkor mi a teendő, teszem fel a kérdést. Erre a törvényjavaslat semmilyen módosítása nem ad jelen pillanatban választ.

Tehát én konzekvensebb megoldásnak tartanám, ha a bizottság lenne a tájékoztatás alanya, nem pedig az elnöke vagy alelnöke, amely megoldás számos bizonytalanságot eredményezne.

(...)

DR. KÖVÉR LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Előzetesen egy ügyrendi megjegyzésem lenne, hogy a rendelkezésünkre álló bontás értelmében a 191. pontban lévő módosító indítvány is ehhez a blokkhoz tartozna. Azonban az én megítélésem szerint az már valójában a titkos információgyűjtés szabályozásának tárgykörébe tartozik, úgyhogy ha az elnök úr megengedi, akkor ezt a következő csokorban mondanám el, és nem ennél a pontnál, mert nem tartozik megítélésem szerint a személyi állomány és az adatkezelés tárgykörébe.

Viszont ami minden vitán felül érinti a részletes vita jelen állását, az a következő: a 126. pontban a 22. §-hoz nyújtottam be egy módosító indítványt, ami egy új f) ponttal indítványozza kiegészíteni a törvényjavaslat szövegét. A törvényjavaslat eredeti 22. §-a a nemzetbiztonsági szolgálatok hivatásos állományú tagjai jogállásának alapvető szabályait taglalja, így bizonyos összeférhetlenségi szabályokat állapít meg.

Így például a c) pont kimondja, hogy pártnak nem lehet tagja, politikai tevékenységet nem folytathat; a d) pont társadalmi szervezetbe történő belépési eljárási szabályokat állapít meg, azaz ezt a társadalmi szervezetbe történő belépést előzetes engedélyhez köti, mely engedélyt a főigazgató adhat meg; az e) pont pedig egy általános jellegű összeférhetlenségi szabályt fogalmaz meg, amely úgy szól, hogy nem folytathat olyan tevékenységet a szolgálat hivatásos állományú tagja, amely a hivatásos szolgálati jogviszonyhoz méltatlan vagy a szolgálati feladatok pártatlan, befolyástól mentes ellátását veszélyeztetné.

A módosító indítványom egy hiányérzetből fakadt, jelesül, hogy e törvényhely nem tartalmazza a gazdasági összeférhetlenségre vonatkozó szabályt. Ugyan az e) pontba - és ezért olvastam fel az előbb szó szerint - nagyon tág értelmezés esetében talán ez beleérthető lenne, azonban megítélésem szerint tartható egy olyan értelmezés - még hozzá szerintem könnyebben tartható, mint a másik fajta értelmezés -, amely szerint a gazdasági összeférhetlenség e törvényhely alá nem tartozik. Ugyanakkor azt gondolom, hogy a titkosszolgálatok munkatársai tevékenységük során nemcsak a politikai élet információit szerezhetik meg, hanem - már csak a szolgálatok feladatainál fogva is - a gazdasági életre vonatkozó olyan információkhoz is hozzájuthatnak, amelyek piaci értéke magasnak mondható. Ha nem húzunk korlátokat a szolgálatok munkatársainak, tagjainak gazdasági tevékenysége köré, akkor bizony előállhat egy olyan helyzet, amelyben egyik oldalról a hivatásszerűen és hivatalos keretek között folytatott információszerző tevékenység egy másik oldalon, a magánszférában tisztességtelen piaci előnyökhöz juttathat embereket, de ez a kisebbik baj. A nagyobbik baj az, hogy motiválhatja a hivatalos keretek között zajló információszerző tevékenységet is.

Én az általános vitában már érintettem egy rövid, néhány mondat erejéig azt a problémát, hogy a törvényjavaslat elfogadása csak az egyik, nagyon fontos, de nem kielégítő eleme annak, hogy végre Magyarországon a titkosszolgálati tevékenység, a titkosszolgálatok működése a demokráciához méltó keretek, körülmények között történjen.

Egy másik, nem lényegtelen előfeltétele az, hogy ezen szolgálatok anyagi tekintetben olyan körülmények között tudjanak működni, amely körülmények lehetővé teszik számukra, hogy versenyben maradjanak mind a rivális szolgálatokkal, mind pedig azokkal a bűnöző csoportokkal szemben, amelyekkel szemben éppen a tevékenységüket kifejtik. Ennek egyik eleme a szolgálatok állományának anyagi megbecsülése, javadalmazása.

Tehát miközben megint csak kényszerűségből, ugyanakkor sajnálattal tudomásul veszem, illetve vesszük azt a jelenleg fennálló helyzetet, hogy ma Magyarországon nemcsak a

titkosszolgálatok esetében, hanem a rendőrség vagy a honvédség esetében is fennáll az a helyzet, hogyha egyértelműen, szigorú szabályokkal kizárjuk azt, hogy ezen testületek állományának tagjai szabadidejükben - ha úgy tetszik - egyéb keresőtevékenységet folytassanak, akkor egyúttal a létminimum alá is lökjük őket családjukkal együtt, ami már önmagában veszélyezteti a tisztességes és korrekt munkavégzésüket; közben azonban azt gondolom, hogy ezt a lehetőséget még a szorító gazdasági feltételek mellett sem szabad parttalanul nyitva hagyni.

Az én módosító javaslatom arról szól, hogy munkavégzéssel járó egyéb jogviszonyt a titkosszolgálat munkatársa, hivatásos állományú tagja a főigazgató előzetes engedélyével létesíthet. Az engedélyt az e) pontban meghatározott esetekben, valamint akkor meg kell tagadni, ha a szolgálat hivatásos állományú tagja információgyűjtéssel, őrző-védő vagy rendészeti tevékenységgel foglalkozó szervnél vállalna munkát. (Nikolits István ingatja a fejét.)

Miniszter úr ingatja a fejét, ebből a reakcióit ki tudom olvasni, ami természetesen a bizottsági viták fényében nem új számomra. E módosító javaslatomra is azt tudom mondani, hogy természetesen kész vagyok a vitára, és kész vagyok - e pontot módosítandó - egy kapcsolódó módosító indítványt benyújtani, azonban azt gondolom, az a probléma, amelyet megoldani javaslok, illetve megoldani szándékoztam, az élő és megítélésem szerint súlyos kérdésre próbál valamilyen, talán nem tökéletes választ adni. Úgyhogy szeretném, ha a még rendelkezésünkre álló időben valamilyen megoldásra tudnánk jutni, vagy pedig szeretném, ha választ kaphatnánk a részletes vitában arra, hogy a törvény előkészítése során a gazdasági összeférhetlenségre vonatkozó szabályok miért maradtak ki az előterjesztésből.

(...)

DR. KÖVÉR LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretném - mint a nemzetbiztonsági bizottság tagja is - megnyugtatón Sebők képviselőtársamat a tekintetben, hogy legalábbis a mi bizottságunk tapasztalataim szerint a módosító indítványait azzal a szándékkal fogadta, amilyen szándékkal ő ezeket előterjesztette. Amennyiben az indítványai nem találkoztak minden esetben a bizottság egyetértésével, annak csak az volt az oka, hogy a bizottság többsége nem találta eléggé kielégítőnek az indítványt, esetleg szakmai szempontból vagy pedig adott esetben - mert erre is volt példa - olyan módosító indítványt fogadott el, illetve támogatott, amely módosító indítvány megítélése szerint jobban kifejezi azt a célt, amelyet a képviselőtársam is elérni szándékozott.

Éppen a legutóbbi felszólalása kapcsán említett problémára például a 182. pontban szerepel egy módosító indítványom, amely a következőket mondja - és ezt a bizottság egyhangúlag támogatta az előterjesztővel egyetemben -: "A nemzetbiztonsági szolgálatok által kezelt személyes adatot haladéktalanul törölni kell, ha..." - és ez benne a módosítás - "... az adat kezelése nyilvánvalóan szükségtelen." Azt hiszem, képviselőtársam is éppen erről beszélt, tehát remélem, ez megnyugtató módon kezeli majd azt a problémát, amelyről egyébként jogosan ejtett szót.

A felszólalásom célja azonban nem ez a - ha úgy tetszik - kétperces reagálásnak is beillő hozzászólás volt, hanem az, hogy felhívjam a figyelmet a 191. pontban szereplő módosító javaslatunkra, amely mint említettem, elvileg a négyes csomaghoz tartozó lenne, ugyanakkor a titkos információszerző tevékenységet szabályozó részbe illik, tehát éppen abba a részbe, amiről most folyik a részletes vita. A titkos információgyűjtés ennek a törvényjavaslatnak az egyik, ha nem a legfontosabb eleme, hiszen ez a lényege a titkosszolgálatok működésének, és

talán a közvélemény, az állampolgárok oldaláról is ez a törvényjavaslatrész tarthat számot a legnagyobb érdeklődésre. Megítélésünk szerint ehhez képest a titkos információgyűjtés szabályozása a törvényjavaslatban kissé elnagyoltnak tekinthető.

A törvényjavaslat alapvetően ketté bontja a titkos információgyűjtő tevékenységeket, két csoportja osztja őket: egyrészt külső engedélyhez kötött információgyűjtő tevékenységről beszél, másrészt külső engedélyhez nem kötött titkos információgyűjtő tevékenységről. Ez utóbbi kategóriában egyébként meglehetősen eltérő súlyú és jellegű tevékenységfajták sorolódnak egy helyre, az egyszerű felvilágosításkéréstől a titkos kapcsolat létesítésén át addig, amely tevékenység érdemben nem különbözik attól, amelyet két szakasszal arrébb külső engedélyhez kötött titkos információgyűjtő tevékenységnek minősít a javaslat.

Gondolok itt például az 53. § i) pontjára, amely azt tartalmazza, hogy az 55. §-ban foglaltakon kívül, tehát a külső engedélyhez kötött tevékenységen kívül a szolgálatok beszélgetést is lehallgathatnak, az észlelteket technikai eszközökkel rögzíthetik.

Tulajdonképpen a j) pont is ide tartozik, sőt a h) pont is. Ezeket az idő rövidsége miatt nem akarom felolvasni. Feltételezem, hogy a vitában részt vevő képviselőtársaim, ha nem is tudják kívülről a javaslat szövegét, de az előttük van.

A mi megítélésünk szerint két probléma van a titkos információgyűjtő tevékenység szabályozásával, legalábbis az alapján, amit a javaslat tartalmaz. Egyfelől - és éppen ezt próbáltam jelezni - megítélésünk szerint nem elvi alapon bontja ketté a tevékenységfajtákat. Nem abból indul ki, hogy bizonyos titkosszolgálati tevékenység milyen súlyú sérelemmel jár az állampolgári, emberi jogok oldaláról nézve, vagy hogy potenciálisan milyen súlyú sérelmeket okozhat, hiszen az előbb felsorolt tevékenységek némelyike - így beszélgetés lehallgatása, természetesen a beszélő tudtán kívül - megítélésünk szerint nem attól válik súlyos cselekménnyé, hogy a magánlakásában vagy az autójában folytatja-e a beszélgetést, hanem attól válik ez az állampolgári, emberi jogok súlyos sérelmévé, hogy a beszélő abban a hiszemben folytat beszélgetést, hogy azt rajta kívül csak az hallja, akinek az információt át akarja adni, akinek tehát a mondandója közvetlenül tudomására jut.

Ezért mi benyújtottunk egy módosító indítványt - pontosabban Wachslér Tamás képviselőtársam nyújtott be ezzel kapcsolatban egy módosító indítványt. Egy másik probléma pedig abból származik, hogy miközben a külső engedélyhez kötött információgyűjtő tevékenységet a törvényjavaslat próbálja valamelyes részletezettséggel szabályozni, azonközben a külső engedélyhez nem kötött információgyűjtés engedélyezéséről nem ejt szót, ezt kisebb súlyú cselekményegyüttesnek tekintve, holott a mi megítélésünk szerint a külső engedélyhez nem kötött titkos információgyűjtő eszközökkel és módszerekkel folytatott nemzetbiztonsági tevékenység, ha nem párosul megfelelő ellenőrzöttséggel, akkor a jogellenes és felesleges, túlburjánzó titkosszolgálati aktivitás tipikus területévé válhat, és noha egyetértek a miniszter úr korábbi mondatában foglaltakkal, hogy nem tapasztalható az elmúlt években, hogy a titkosszolgálatok ilyesfajta tevékenységre ragadtatták volna magukat - ámbátor azért az elmúlt néhány év sem múlt el a szolgálatok körüli viták nélkül -, ugyanakkor a lényeg az, hogy mire van lehetőség, és hogy a szolgálatok természete mit mutat. És itt már hangzott el példa nálunk sokkal nagyobb tekintélyű és hosszabb múltra visszanyúló demokráciák történetéből, példák, amelyek azt mutatták, hogy bizony a titkosszolgálatok némely esetben önnön súlyuk bizonyítása érdekében túllépnek a kívánatos határokon.

Az általunk benyújtott módosító indítvány új 54. §-sal kívánja kiegészíteni a törvényjavaslat szövegét, amelyben azt célozza meg - nem szeretném szó szerint ismertetni a módosító

indítványt -, hogy a külső engedélyhez nem kötött információgyűjtő tevékenység is valamilyen minimális mértékben a törvényjavaslatban szabályoztassék, azaz az engedély megadójaként a főigazgató legyen megjelölve, illetve jelöljük meg azokat az eseteket, azokat a titkos információgyűjtő tevékenységi formákat, módokat, amelyekben a főigazgató ezt az engedélyt - természetesen egy belső szabályozásnak megfelelően - beosztottjaira átruházhatja.

Továbbá szeretnénk, ha erről a külső engedélyhez nem kötött információgyűjtő tevékenységről is időszakonként a nemzetbiztonsági bizottság megfelelő részletezettségű jelentést kaphatna kézhez, annak érdekében, hogy a titkosszolgálatok működésének teljes vertikumáról áttekintéssel rendelkezzhessék az ellenőrzés végrehajtása érdekében.

Köszönöm.

(...)

DR. KÖVÉR LÁSZLÓ (Fidesz): Örülök a miniszter úr hozzászólásának, mert a végén egy mondatával megemlítette még egyszer azt a problémát, amit én egy korábbi felszólalásomban szerettem volna jelezni, vagyis hogy a nemzetbiztonsági törvényjavaslat valójában egy olyan területen próbál szabályozni bizonyos részelemeket, amely terület ennél sokkal komplexebb és szerteágazóbb, mint amit ez a törvényjavaslat jelen pillanatban magában tud foglalni. Tehát az, hogy milyen magáncégek milyen eszközöket, hol, ki ellen, milyen megbízás alapján és mennyiért használnak fel, arról ma még mint törvényalkotók nem is nagyon álmodhatunk, és nem nagyon tudjuk, hogy hogyan kezdjük majd ennek a területnek a szabályozásához. Pontosabban: sajnos egyelőre még nincsen napirenden, viszont nagyon súlyos gondok forrása lehet az, ha ez hosszú ideig így marad, ilyen szabályozatlan marad ez a probléma.

Másrésztől viszont én azt a kérdést szeretném feltenni a miniszter úrnak, hogy egy autóban - miután ezt a problémát az előbb konkrétan említettem -, egy autóban történő beszélgetés lehallgatása, az kisebb mértékben érinti-e a magántitokhoz való jogát az állampolgároknak, mint egy lakásban történő lehallgatás? És ha igen, akkor miért? Mert ez nyilvános helynek nem minősül, azt hiszem, a miniszter úr felfogása szerint sem. Ha pedig ugyanolyan mértékű, akkor miért nincsen ez a törvényjavaslatban szabályozva, illetve milyen eljárás követendő itt az ön által benyújtott törvényjavaslat szabályai alapján?

(...)

DR. KÖVÉR LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Ügyrendi javaslatom van, és ezért kértem közvetlenül utána szót, hogy ez ne keveredjék össze az esetlegesen még a törvényjavaslatához kapcsolódó hozzászólásokkal. De miután ilyen nincs, előterjesztem az ügyrendi javaslatomat, illetve kérésemet, még mielőtt elnök úr lezárna a részletes vitát.

A miniszter úrral a vita közben egyeztetve arra kérem az elnök urat, hogy a vitát úgy zárja le, hogy holnap délig, tehát déli 12-ig az esetleges kapcsolódó módosító indítványok leadására sort lehessen keríteni.

(...)